

BASILIQUE DU SACRÉ CŒUR.

heette. De Grieken noemde het Leucoteciam (leucotis = witheid), doch in hoeverre dit juist is, kan ik niet beoordeelen. Wel lijkt mij deze afleiding niet onaardig voor het tegenwoordige Parijs want denkt men aan deze stad in vergelijking bijvoorbeeld met Londen of andere groote wereldsteden, dan is het een gedachte van blankheid en licht die zich uit in tegenstelling met de andere steden die grijs zijn en donker.

* * *

Zou men nu willen aanduiden wat het eigenlijke Montmartre wel is, men zou op de kaart van Parijs een cirkel kunnen trekken waarvan de grenzen loopen over den Boulevard de Clichy, met Place Blanche, over Pigalle, Boulevard Rochechouart, Barbès

en langs Rue Mercadet, Avenue St. Ouen, Avenue de Clichy om op den Boulevard de Clichy terug te keeren. Dit Montmartre was ten tijde der inlijving bij Parijs een onbeduidende gemeente, een dorp waar de Parijzenaars heengingen om bruiloft te vieren, zooals thans naar Fontenay of Robinson, waar men in de boomen kruipt om te lunchen. — En thans? het heeft een kwart millioen inwoners reeds overschreden en onder die bewoners zijn het vooral de schilders die in den loop der tijden Montmartre „gemaakt” hebben en wereldbekendheid hebben gegeven, met naast hen vooral ook de chansonniers.

In het Louvre ligt een schetsboek van G. Michel, en deze was naar verluidt de eerste schilder die in de Butte zijn tenten heeft opgeslagen. Later, om enkele namen